

Schwandtner, *Scriptores rerum hungaricarum*, Vindobonae, III, 1748, p. 1—465. Pentru detalii *Schuchardt* op. c. III, 52 sqq.) și prin mijlocirea căreia s'a stabilit o punte de trecere între diferitele regiuni ale limbei românești.

Asupra locului unde s'a aciuat limba românească până cînd s'au constituit domniatele românești învățații nu s'au înțales încă până astăzi.

Roesler cel dintîiu, op. c., a bănuit că Romîinii n'ar fi mai trăit de feliu în Dacia lui Traian de la 274 până în veac. XIII, ci ar fi trecut cu toții împreună cu legionarii în Mesia și că de acolo, din veac. XIII începînd, s'ar fi întors iarăși în țările de dincoace de Dunăre.

Afară de redactorii de la Romania, receuil trimestriiel consacré à l'étude des langues et des littératures romanes publié par P. Meyer et G. Paris, Paris, anii 1878, 1881, 1885, cu ocazia recenziunilor operilor lui *Jung*, *Budinszki*, *Xenopol* (*G. Paris*), nu cunosc alți susțitatori ai acestei teorii care să nu fie Unguri: *W. Tomaszek*, *Zur Kunde der Haemus—Halbinsel, Gratz—Wien*, 1882; *Hunfalvy*, *Die Rumänen und ihre Ansprüche*, Wien und Teschen, 1883.

În contra teoriei lui *Roesler* au scris, susținînd că Romîinii au continuat de a trăi în Dacia și între veac. III—XIII, *Jung*, *Roemer und Romanen in den Donauländern*, Innsbruck, 1877; același, *Die romanischen Landschaften des römischen Reiches*, Innsbruck, 1881; *A. Budinszky*, *Die Ausbreitung der lateinischen Sprache über Italien und die Provinzen des römischen Reiches*, Berlin, 1881; *Jos. Lad. Pič*, *Über die Abstammung der Rumänen*, Leipzig, 1880; *A. Xenopol*, *Teoria lui Roesler*, Iași, 1885, Paris,